

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvem er den falske Prophet? Hvem forvirrer Folket? Svar til Recensenten i Litt. Tid. No. 12 og 13

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 31. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_229-txt-shoot-idm1007.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg har ordret afskrevet denne hele Tale, for at give de Læsere, der ei kiende Recensjonen, en levende Forestilling af Recs. dybe Indsigt i Urettens Hemmelighed og sjeldne Evne til at aabenbare den, men forsaavidt den skal findes i mit Hjerte, maa jeg gjøre Indsigelser, som Læsere med Sandhedskiærlighed neppe vil foragte. Rec. siger at jeg flittig har nedrevet Andres Genie, men min Krønike viser at jeg har ophøiet hvert Genie, og Rec. har netop før bemærket, at jeg ogsaa rosde af fuld Mund, rigtig nok ogsaa for at ophøie mig selv, men paa en anden Maade, som deres Overmænd jeg rosde og dog 32oversaae. Det er da uheldigt, at det første Træk der dog er Grundvolden for den hele Bygning, skulde være saa aabenbar falsk, at Ingen som læsde min Krønike, noget Øieblik kan fristes til at tro jeg har nedsat Andres Genie. Dog jeg har dog kundgjort Ringeagt for mange Mænd, hvem Gud forlenede store Gaver, og som Rec. videre siger, gjort dem mistænkte for at have forsmaaet den største af alle Gaver? Ja, det har jeg gjort, Sligt har ieg sagt, for at indbefatte alt i faa Ord, om Mænd som Voltaire, Holberg, Wieland og Goethe. Det er sandt, at ligesom Paven traadte paa Keiserens Nakke og kaldte sig servus servorum, saaledes have mange Sværmere under Tidens Løb haanet og spottet ei alene høitbegavede og lærde Mænd, men ogsaa Lærdom og store Sindets Gaver, haanet endog stundom, som Carlstad, hvad de selv havde, for at hovmode sig over alle af en aandelig Gave de i deres Enfoldighed besad. Disse Ting ere aabenbare, og derfor kan Recs. Tale forvirre de Ukyndige, men det er ogsaa sandt, at jeg langt fra at blande mig med disse Sværmere har dømt dem ligesaa haardt og stundom langt haardere end nogen Anden, det er vist, at jeg har givet Lærdom og hver Sindets Gave sin Hæder og kun lastet Eiermændene, naar de i Hovmod og Vantro misbrugde disse Ting. Det er endelig vist, at jeg ei har talt om den aandelige Gave disse Mænd forsmaaede, saaledes som alle Sværmere fra Cerinth til Hauge, som om en umiddelbar 33Guds Oplysning, der kunde opløfte Eiermanden over sine Brødre, men at jeg, som Luther og alle ædru Lærere i Kirken, kun har talt om den enfoldige Tro paa Guds skrevne Ord, som netop gjør alle lige for Gud fra den største Vise til den vankundigste Betler, om denne Tro som giver sig tilkiende i dyb Ærbødighed for Guds Ord og en retskaffen Vandel. At jeg ikke kunde fralægge mig selv denne Gave fordi den forsmaaedes af mange store Aander, fordi den er mere værd end alt Andet, det er jo dog aabenbart, men det er ligesaa aabenbart, at denne Gave ei glimrer i Verdens Øine, det er vist, at Man istedenfor at ophøie denne min enfoldige Tro, har spottet mig for den, og det er da aldeles umuligt, at jeg ved at tillægge mig den kunde tænke paa, at vinde Ære og Roes; selv Mænd, som havde Tro paa Christus, forargedes over min gammeldags Maade, at tro Bibelen lige paa Ordet og hverken tillade min egen eller Andres Fornuft eller indvortes Oplysning, at uddrage en Mening, der ei tydelig laae i Ordene. Dette Træk, som netop har hindret mange religjose Mennesker, selv dem jeg helst vilde enes med, fra at bifalde min Tale, som netop mere end noget Andet har hindret dens Indgang, det forventes her til en Snedighed, hvormed jeg har hyklet, blændet, og vundet mig Roes og Partie. Hvad vil da Rec. sige om den hellige Povel, naar han udbryder (1 Cor. 1.) Hvor er en viis, hvor er 34en Skriftklog, *hvor er denne Verdens Randsager?* haver ikke Gud gjort denne Verdens Viisdom til Daarlighed? thi efterdi Verden formedelst Viisdom ikke kiendte Gud i Guds Viisdom, da behagede det Gud, formedelst den daarlige Prædiken, at gjøre dem salige, som tro, thi baade Jøderne elske Tegn og Grækerne elske Viisdom, men vi prædike den *korsfæstede Christum*, som er Jøderne en Forargelse og Grækerne en Daarlighed. I see, Brødre! i eders Kald ikke mange Vise efter Kiødet, men de daarlige Ting for Verden haver Gud udvalgt, at Han vilde beskiæmme de Vise, paa det intet Kiød skal rose sig for Ham; men af Ham ere I i Christo Jesu, hvilken er bleven os af Gud Viisdom og Retfærdighed og Helliggiørelse og Forløsning, at ligesom skrevet er, hvo sig roser, bør rose sig i Herren! Mon Apostelen og her under Ydmygheds Maske vilde hovmodig ophøie sig over de store Aander, som han gjør mistænkte for at have forsmaaet den største Gave, eller har jeg i den christne Menighed kundgjort Ringeagt for nogen Mand, hvis Adfærd ikke viste, at han forsmaaede eller bespottede det *Korsens Ord*, som er Verden en Forargelse og Daarlighed.